

CBE 174-2015 BSA

UITSPRAAK

in het geding tussen mevrouw X, hierna ook te noemen appellante,

en

het College van Bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, hierna ook te noemen verweerder,

inzake het besluit van verweerder van 24 juli 2015

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 24 juli 2015 waarbij aan appellante een negatief bindend studie advies (BSA) is gegeven voor de bacheloropleiding Psychologie.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op maandag 5 oktober 2015 waar appellante is verschenen en waar verweerder is verschenen in de persoon van Y, vice-decaan van de faculteit Gedrags- en Maatschappijwetenschappen.

III. Ontstaan en loop van het geding

Via CLRS tekent appellante op 2 september 2015 beroep aan tegen het besluit van het College van Bestuur van 24 juli 2015, waarbij aan het negatief bindend studieadvies voor de propedeutische fase van de bacheloropleiding Psychologie een afwijzing is verbonden als bedoeld in artikel 7.8b, derde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: "WHW"). Het besluit is genomen namens het College van Bestuur door het faculteitsbestuur van de faculteit Gedrags- en Maatschappijwetenschappen. Appellant behaalde 47,5 ECTS, waardoor zij niet voldoet aan de 'P-in-2'-eis.

Op 9 september 2015 heeft een schikkingsgesprek plaatsgevonden op verzoek van het College. Een schikking is echter niet bereikt.

IV. Standpunten van partijen

Appellante heeft in studiejaar 2013-2014 haar propedeuse niet kunnen behalen, vanwege persoonlijke omstandigheden. Zij heeft toen succesvol een verlaging van de BSA-norm aangevraagd, waarna haar norm is aangepast naar 30,5 ECTS. In studiejaar 2014-2015 moest zij nog 29,5 ECTS halen om haar propedeuse te halen. Uiteindelijk heeft ze in totaal 47,5 ECTS weten te behalen. In november heeft appellante het tentamen niet gehaald. Ze heeft er toen voor gekozen een extra tentamenkans aan te vragen, in plaats van verlaging van de BSA-norm aan te vragen. Dit tentamen heeft ze in juli 2015 behaald. Met haar studieadviseur en met een medestudent heeft ze een plan van aanpak gemaakt om haar studiesucces te verbeteren. Dit heeft deels effect gehad, maar alle vakken zijn verschillend. Appellante heeft in de zomer veel gestudeerd en heeft er vertrouwen in dat ze de studie aankan.

Verweerder geeft aan dat het bestreden besluit op de juiste gronden is genomen. Appellante beroept zich op persoonlijke problemen. Ze heeft contact gehad met de studieadviseur, maar geen verlaging van de norm aangevraagd, terwijl ze bekend was met deze procedure. In studiejaar 2013-2014 is haar BSA-norm verlaagd naar 30,5 ECTS. Appellante had voor studiejaar 2014-2015 nogmaals verlaging van de norm aan kunnen vragen. Appellante heeft het tentamen voor het vak Research Methods op 7 november 2014 niet afgelegd. In februari 2015 was de herkansing, deze heeft ze niet gehaald. Op dit moment was al duidelijk dat ze niet meer aan de norm kon voldoen. Appellante geeft aan dat ze in april een herkansing heeft aangevraagd, maar dit verzoek is niet aangekomen bij de faculteit. Pas in juni is een extra kans

aangevraagd. De Examencommissie heeft toegezegd dat de extra mogelijkheid wordt toegestaan, mits ze bij de BSA-commissie een verlaging van de norm aanvraagt. In augustus heeft appellante wederom een verzoek voor een extra tentamenkans ingediend. De Examencommissie heeft wederom laten weten dat ze eerst verlaging van de BSA-norm aan moest vragen. Verweerder bewondert de wil om verder te studeren, maar voor de faculteit is t moeilijk erop te vertrouwen dat het nu wel goed gaat en dat dit de geschikte studie is. Verweerder verzoekt dan ook om ongegrondverklaring van het beroep.

V. Beoordeling

Het College constateert dat het beroep zich richt tegen het besluit van 28 juli 2014, waarbij aan het negatief studieadvies een afwijzing is verbonden als bedoeld in artikel 7.8b, derde lid van de WHW. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Het College overweegt daartoe het volgende. Ingevolge artikel 7.8b, derde lid, WHW kan aan het negatief bindend studieadvies slechts een afwijzing worden verbonden, indien de student – met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden- niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, omdat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur beslist of aan het negatief advies een afwijzing wordt verbonden.

Ingevolge artikel 7.8b, zevende lid, WHW wordt bij algemene maatregel van bestuur bepaald welke persoonlijke omstandigheden bedoeld in het in het derde lid, het instellingsbestuur in zijn beoordeling betreft. Deze omstandigheden zijn neergelegd in het Uitvoeringsbesluit WHW. In artikel 2.1, eerste lid, van dit besluit zijn de persoonlijke omstandigheden limitatief opgesomd. Dit betreft ziekte van de betrokkene, lichamelijke, zintuiglijke of andere functiestoornissen van betrokkene, zwangerschap van betrokkene, bijzondere familieomstandigheden, het lidmaatschap van universiteitsraad of faculteitsraad en het lidmaatschap van het bestuur van een studentenorganisatie van enige omvang met volledige rechtsbevoegdheid.

Ingevolge artikel 7.8b, zesde lid, WHW worden door het instellingsbestuur nadere regels vastgesteld die in elk geval betrekking hebben op de studieresultaten en de voorzieningen. Voor de Rijksuniversiteit Groningen zijn deze regels vastgelegd in het “Handboek BSA”.

Bij het nemen van het besluit aangaande het bindend studieadvies dient rekening te worden gehouden met het doel van de regels omtrent studieadvies. Het doel luidt om de student zo snel mogelijk op de juiste plaats te krijgen. Het BSA hoort bij de oriënterende en verwijzende functie van de propedeuse en verplicht de student tot een proces van (zelf)selectie dat door de instelling wordt begeleid. Het advies is negatief en heeft een bindend karakter als de studieresultaten van de student niet voldoen aan de vereisten die daaraan door de Rijksuniversiteit Groningen zijn gesteld.

Voor de propedeutische fase van de bacheloropleiding Psychologie behelzen de vereisten, als bedoeld in artikel 7.8b WHW, dat appellante aan het eind van haar tweede jaar alle 60 ECTS van de propedeutische fase moet hebben behaald. Appellante heeft echter 47,5 EC behaald. Dit laatste is tussen partijen niet in geschil.

Het College constateert dat appellant niet heeft voldaan aan de BSA-norm van 60 ECTS, nu zij in twee jaar tijd 47,5 ECTS heeft behaald. Appellant heeft geen verlaging van de BSA-norm aangevraagd. De regels voor het aanvragen van een verlaagde BSA-norm zijn neergelegd in het Handboek BSA en zijn te vinden op de website van de Rijksuniversiteit Groningen. Bovendien heeft appellante vorig jaar succesvol verlaging van de BSA-norm aangevraagd, waardoor zij op de hoogte was van de procedure.

Appellante wist reeds in februari dat zij niet meer aan de BSA-norm kon voldoen. Ze had op dat moment verlaging van de BSA-norm aan kunnen vragen, of een verzoek tot een extra tentamenkans in kunnen dienen. Appellante heeft pas in juni een extra tentamenkans aangevraagd. Ondanks de toekenning van deze extra kans door de Examencommissie, onder de voorwaarde dat zij verlaging van de BSA-norm aan zou vragen, heeft appellante geen verzoek tot verlaging van de BSA-norm ingediend. Gegeven dit feit, en ook gegeven het feit dat appellante

geen gebruik heeft gemaakt van de eerste tentamenkans in november, concludeert het College dat appellante haar persoonlijke omstandigheden, in strijd met de regelgeving hierover, niet tijdig heeft gemeld. Appellante heeft een risico genomen door niet alle tentamenkansen te benutten, erg laat een extra tentamenkans aan te vragen en, ondanks aandringen van de Examencommissie, geen verlaging van de BSA-norm aan te vragen. De motivatie van appellante biedt naar het oordeel van het College onvoldoende waarborg om het bestreden besluit te vernietigen. Gelet op het vorenstaande oordeelt het College dat verweerder in redelijkheid tot de bestreden beslissing heeft kunnen komen.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellante ongegrond.

Aldus vastgesteld op 24 november 2015 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, prof. dr. R. Broer en mw. F.S. van Elsacker, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.M. van der Leest, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door appellante binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.